

Ex-súltet iam angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúltent di-ví-na mysté-ri-a: et pro tanti Re-gis victó-ri-a tu-ba ín-so-net sa-lu-tá-ris. Gáude-at et tellus, tantis irra-di-á-ta fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re illustrá-ta, tó-ti-us orbis se sénti-at ami-sísse ca-lí-gi-nem. Læ-té-tur et ma-ter Ecclé-si-a, tanti lúmi-nis adorná-ta fulgó-ri-bus: et magnis popu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl-tet.

(**V.** Dómi-nus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.) **V.** Sursum corda. **R.** Habémus ad Dómi-num. **V.** Grá-ti-as agámus Dó-mi-no De-o nostro. **R.** Dignum et iustum est. Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De-um Patrem omni-po-téntem Fi-li-úmque e-ius uni-gé-ni-tum, Dómi-num nostrum Ie-sum Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-nisté-ri-o personá-re. Qui pro no-bis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit, et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-ti-ónem pi-o cru-ó-re de-térsit. Hæc sunt e-nim festa paschá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-ius sanguine postes fi-dé-li-um consecrántur. Hæc nox est, in qua pri-mum patres nostros, fí-li-os Isra-el edúctos de Ægypto, Ma-re Rubrum sicco vestígi-o transí-re fe-císti. Hæc ígi-tur nox est, quæ pecca-tó-rum ténebras co-lúmnæ illumi-nati-ó-ne purgávit. Hæc nox est, quæ hó-di-e per uni-vérsu-mundum in Christo cre-déntes, a ví-ti-is sácu-li et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segré-gá-tos, red-dit grá-ti-æ, só-ci-ati-sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua, destrúc-tis víncu-lis mortis, Christus ab ífe-ri-s victor ascéndit. O mi-ra circa nos tu-æ pi-e-tá-tis digná-ti-o! O in-aestimá-bi-lis di-lécti-o ca-ri-tá-tis: ut servum red-íme-res, Fí-li-um tra-di-dísti!

O certe ne-cessá-ri-um Adæ peccá-tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O fe-lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru-it habé-re Red-emptó-rem! Hu-ius ígi-tur sancti-fi-cá-tio-no noctis fu-gat scé-le-ra, culpas lavat: et reddit inno-cénti-am lapsis et mæstis læ-tí-ti-am. O ve-re be-á-ta nox, in qua terré-nis cæ-lésti-a, humá-nis di-ví-na iungúntur!

In hu-ius ígi-tur noctis grá-ti-a, súsci-pe, sancte Pa-ter, laudis hu-ius sacri-fí-ci-um vesper-tí-num, quod ti-bi in hac cé-re-i obla-ti-óne so-lémni, per mi-nistró-rum manus de opé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si-a.

O-rámus ergo te, Dómi-ne, ut cé-re-us iste in honórem tu-i nómi-nis consecrá-tus, ad noctis hu-ius ca-lí-gi-nem de-stru-éndam, inde-fí-ci-ens perse-vé-ret. Et in odó-rem su-a-vi-tá-tis accéptus, supérnis lumi-ná-ri-bus misce-á-tur.

Flamas e-ius lú-ci-fer ma-tu-tí-nus invé-ni-at: il-le, inquam, Lú-ci-fer, qui nescit occá-sum. Christus Fí-li-us tu-us qui, regréssus ab ífe-ri-s, humáno géne-ri se-rénus il-lú-xit, et vi-vit et regnat in sácu-la sácu-ló-rum. **R.** Amen